DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 2den MEI, 1829. N. 18.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Wedúwe WILLIAM LEE.

Sedert de aanspraak des Koninge van Engeland in het Parlement, waarin gezegd wordt, dat er veranderingen in de Britsche staatsregeling stonden gemaakt te worden, ten opzigte der R. Katolyken in dat ryk, zyn de Engelsche Couranten gevuld met verzoekschriften van volksvergaderingen gehouden in onderscheidene steden wegens de onderhavige zaak, die tot dien tyd reeds meer dan een millioen onderteekenaars hadden ; als mede met de discussien over de emancipatie bill.

Het doet ons by het lezen dier staatsstukken, als Nederlanders een groot genoegen by herhaling in dezelve de eervolle naamsvermelding te zien van een' onzer doorluchtige vaderlandsche mannen uit vroeger tyd, namelyk van Willem III., Koning van Groot Brittanje, Stadhouder van Nederland en Prins van Oranje Nassau.

Zoo erkennen de Britten dat zy met schroomvalligheid veranderingen maken aan de Constitutie welke zy aan dien vorst verschuldigd zyn. By de onderscheidene vergaderingen die in Byna al de steden en dorpen van dat ryk hebben plaats gehad om te raadplegen over de veranderingen der staatsregeling, stond het standbeeld of het borstbeeld van Koning Willem in de vergaderzaal, om daardoor het aandenken aan dien redder hunner burgerlyke en godsdienstige vryheid te verlevendigen, zonder wien het licht der hervorming in Groot Brittanje grootendeels uitgebluscht en Jezuitische duisternis thans over dit ryk uitgespreid zou zyn even als over Spanje en Portugal. Den dag waarop Koning Willem in Engeland voet aan land zette, beschouwen zy als den grootsten hunner nationale feestdagen ; en toen onlangs den Hertog van Clarence Torbay bezocht, boden de inwoners dier plaats hem den steen aan waarop Koning Willem by het aan land stappen het eerst zyn voet zette, welke steen bewaard wordt in een kistje kunstig bewerkt van het hart eens acht honderdjarigen eiks, in oude geschiedenissen vermaard. Deze steen wordt beschouwd als een der waardigste vaderlandsche relieken.

Overigens kan het ons niet bevreemden dat eene gansche natie, van de hoogere tot de laagste klasse zoo zeer belang stelt in 't wyzigen hunner staatsregeling ten opzigte der Roomsch Katholyken. Laat ons slechts een paar punten dezer zaak uit een onzydig standpunt beschouwen. Een vreemd Italiaansch vorst, (de Paus van Rome) die niets gemeenzaams heeft met de nationale belangen van Groot Brittanje, benoemt de Aartsbisschoppen, Bisschoppen en andere R. K. geestelyken in dit ryk ; deze geestelykheid heeft een grooten invloed op het gemeene volk, voornamelyk door de oorbiegt. Nu heeft die Italiaansche vorst ook de magt om zulke geestelyken te benoemen die der belangens van de vyanden van het ryk zyn toegedaan en die deze vyanden door verraad of door aanzetting van het volk tot oproer in de hand werken.

Deze Italiaansche vorst trekt van de R. K. onderdanen van Groot Brittanje jaarlyks eene aanmerkelyke som voor het verkoop van aflaten, dispensaties, enz. Hiervoor onderhoudt deze Italiaansche vorst zyne tien duizenden hoogere en lagere wereld en klooster geestelyken. Hoe nadeelig is zulks voor een niet Italiaansche staat. Zoo zyn de paleizen, die de kardinalen te Romen bewonen, de prachtige rytuigen en hofstoet die zy houden het voortbrengsel van het zweet en den arbeid der boeren uit Ierland, Zuid Nederland, enz.

Het Parlement beschikt over de kerkelyke zaken in Groot Brittanje. Nu zullen de R. K. zitting in het hooger huis hebben ; zy hebben dan stem in de organisatie der Protestantsche kerken van het ryk, terwyl een vreemd vorst uitsluitend het bestuur heeft over de Roomsche kerk. De R. K. bisschoppen, die dan even als die van de Engelsche kerk, zitting in het hooger huis hebben, benoemen dan de Protestantsche leeraren.

Ook zyn eenige leerstellingen der Roomsche kerk zeer gevaarlyk voor de burgerlyke rust in Protestantsche of gemengde landen ; men zie maar eenige artikelen uit de Katolyke kategismus : om een' vollen aflaat zyner zonden te verdienen, moet men bidden voor de uitroeijing der ketterij ; ketters zyn degene, die wel gedoopt zyn en zich Christenen noemen, maar eenige der leerstukken der R. K. verwerpen. en andere die deze kerk verwerpt, aankleven ; ketters zyn buiten de zaligheid uitgesloten : wy erkennen alleen voor onze evenmenschen die, welke met ons deel kunnen hebben in de eeuwige zaligheid, enz.

Kan men het dus den Engelschen Protestanten wel ten kwade duiden dat zy met zoo veel beschroomheid concessien doen aan de Roomsche kerk, zonder dat deze eenige concessien aan hare zyde doet. Onze kerk, zeggen de Roomschen is onfaalbaar en onveranderlyk, wy mogen niets toe of af doen ; wanneer wy maar het minste veranderden, dan zouden wy toonen dat onze kerk faalbaar ware en haar fondament zou instorten, Het is ons dus onmogelyk iets toetegeven; alle concessien moeten van de zyde der Protestanten komen. Het eigenbehoud der Protestanten eischt dus ook dringend dat zy voorzigtigheid gebruiken tegen de R. K. ; hoezeer anders de Protestanten en Roomschen, daar zy in de hoofdleerstellingen hunner godsdienst overeenkomen, elkander als christelyke medebroeders moesten beschouwen, en uit dit oogpunt beschouwd, elkanders belangens dienden te behartigen.

Verdere uittreksels uit Landensche Couranten tot den 20sten February ll.

Smirna, Dec. 13.—Het Russische eskader in de Middellandsche Zee is thans versterkt geworden met een linie schip van 74 stukken geschut en twee fregatten van de eerste klasse ; zoo dat het nu bestaat uit negen linie schepen, zes fregatten en een aantal brikken en korvetten.

Parys, Feb. 6.—Het nieuwsblad van Berlyn geeft de volgende byzonderheden onder het rubriek van Konstantinopel, 25sten December :

"Niettegenstaande het bezetten van de Morea door de Fransche troepen, blyft het gedrag van de Porte in alle opzigten onveranderd jegens de Europeaansche kooplieden. Zelfs heeft Esras Effendi, de schoonzoon des dragomans van de Porte bevel ontvangen om naarvorsching te doen of de Fransche kooplieden steeds te vreden zyn met het gedrag van de Turksche authoriteiten, of zy sedert het vertrek van den Franschen ambassadeur eenig hinder ontmoet hebben in hunne bezigheden ?—Men heeft hetzelfde onderzoek by de Engelsche kooplieden gedaan.

"Op den 30sten is een linie schip van stapel afgeloopen: De Sultan is er tegenwoordig geweest doch vermomd. In zyn gevolg waren er de Seraskier Abdul-Medschid en eene Princes, vier of vyf jaren oud, gekleed als een jongen in militaire costume en gedragen door twee zwarte gesnedenen. De Sultan had rybroeken, militaire laarsen en sporen en groene handschoenen aan."

Feb. 15.—De raads vergaderingen welke plaats hebben in het Russische kabinet zyn eens vorsts waardig, die de opvolger is van den magtigen Alexander. De keizer Nicolaas wenscht vuriglyk naar vrede en de voorwaarden waarop hy denzelven vordert, zyn zoo matig, dat wy genoegen scheppen hem regt te doen wedervaren. De volvoering door de Turken van het traktaat van Akerman zal voldoenend wezen om vrede te maken tusschen Rusland en de Porte, Alles wat de nieuwsbladen thans vermelden wegens de vorderingen van schade vergoeding voor de oorlogs onkosten, de herstelling van de door de Russen bezette fortressen en wegens de bezetting van de veroverde fortressen en provintien, is gansch valsch.

Het berigt wegens het landen der tweede afdeeling van de Portugesche uitgewekenen te Terceira, terwyl kapitein Walpole Graaf Saldanha naar Kaap Finisterre vergezelde, wordt bevestigd.

Na dat de Augsburgsche Gazette in een' anderen brief uit Konstantinopel herhaald had al de berigten welke reeds medegedeeld zyn, beweert zy, dat op de vertogingen van den Heer Jaubert aan den Reis Effendi, deze het protocol en de declaratien van den 16den November, welke de Fransche Agent hem overgeleverd had, woord voor woord heeft doen vertalen en met een schyn van voldoening geantwoord, dat hy de bevelen van den Sultan zal afwachten. "Het is opmerkings waardig" voegt het nieuwsblad er by "dat al de brieven van Konstantinopel melding maken dat de Morea, de Cycladen en de naburige eilanden die bestemd zyn om het Grieksche grondgebied uittemaken, geplaatst worden door de verbondene mogendheden onder hare bescherming, terwyl de verklaring welke in Europa bekend is, slechts van de Morea en de Cycladen gewag maken."

WAARSCHOUWING.

EENE Negerin met name LEONORA FRANCISCA, hoog van gestalte, schraal van ligchaam en van middelbare jaren, toebehoorende aan JAYME CARRERAS, thans uitlandig, in den nacht van den 14den op den 15den April d. j. uit de gevangenis onder het Gemeente Huis alhier, waarin zy op verzoek van haren voornoemden meester gehouden werd, ontvlugt zynde, wordt by dezen elk en een iegelyk ten serieuste gewaarschouwd, tegen het herbergen of ophouden van dezelve Slavin op eenige wyze hoegenaamd, zullende by ontdekking naar de bestaande wetten ten strengste tegen de zoodanigen die hare voortvlugtigheid in het minst mogten begunstigen, geprocedeerd worden.

Aan degenen daarentegen die haar opvatten en ter Commissariaat van Policie opbrengen of die haar verblyf plaats opgeven of aanwyzen zoodanig dat zy in handen der Policie geraakt, zal eene belooning van ƒ30.— worden uitgereikt.

De Commissaris van Policie,
MR. J. B. GRAVENHORST.

Commissariaat van Policie den 30sten April 1829.

WAARSCHOUWING.

OP verzekering van den Stads Chirurgyn dat de SARDYNEN of SARDIENTJES gedurende de maanden MEI, JUNY, JULY en AUGUSTUS gemeenlyk vergiftigd zyn, acht de ondergeteekende het zynen pligt tegen het gebruik daarvan een iegelyk te waarschouwen.

De Commissaris,
J. B. GRAVENHORST.

Commissariaat van Policie den 1sten Mei 1829.

BEKENDMAKING.

ALS daartoe geautoriseerd zynde, brengt de ondergeteekende ter kennis van het publiek dat de Vadem Brandhout van het eiland Bonaire die voorheen van wege het Bestuur verkocht werd voor Vyftien Guldens, thans te bekomen is voor Twaalf Guldens.

De Boekhouder Controlleur,
J. PH. BOSCH.

Den 30sten April 1829.

WAARSCHOUWING.

AL de genen die nog aan Patentregt over den 1ste, 2de en 3de termyn van het afgeloopen Jaar 1828 verschuldigd zyn, worden by deze ernstiglyk aangezegd het verschuldigde, vóór of uiterlyk op den 5den Mei aanstaande te komen voldoen, ten einde de geregtelyke invordering daarvan noodeloos te maken.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 30sten April 1829.

BEKENDMAKING.

HET Gemeente Bestuur dezes eilands, brengt by deze ter kennisse van alle belanghebbenden, dat de Raad van doléantie op aanstaanden Woensdag den 6den Mei des morgens om 11 ure, binnen het Huis der Gemeente zal vergaderen tot het aanhooren van die genen dewelke tegen de aan hun toegezondene rekeningen van Contributie tot instandhouding der Schuttery alhier, over het loopende jaar, eenige bezwaren mogten in te brengen hebben.

Op last van het Bestuur voormeld,
De Secretaris by hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Den 29sten April 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 1sten Mei 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

LOTERY.

DE Commissarissen van de Particuliere Lotery tot dus verre geslaagd zynde in den verkoop van een groot gedeelte Loten, hebben reden te geloven, dat zy in staat zullen zyn om de Eerste Klasse in deze maand te doen trekken; zy verzoeken daarom vriendelyk aan al de genen die hunnen wensch geuit hebben, of verder geneigd mogten zyn, om in dezelve Lotery te spelen, zoo spoedig mogelyk hunne loten te komen aankoopen.

Den 1sten Mei 1829.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als speciale gemagtigden van den Heer M. G. HOYER, zullen op Woensdag den 27sten dezer by Publieke Opveiling op voordeelige conditien doen verkoopen: eene Plantagie genaamd ZORGVLIED, gelegen in de West Divisie, Eerste District; als mede een party Slaven, behoorende aan genoemden Heer M. G. Hoyer.

W. PRINCE.
G. VOS, J. z.
W. C. HOYER.

Den 1sten Mei 1829.

PUBLIEKE VERKOOPING.

OP Woensdag den 6den dezer zullen de Heeren ABM. DE MEZA & ZONEN by Publieke Opveiling vóór het Pakhuis van den Heer J. C. JANDROEP, doen verkoopen:

Kalk—Tras—Oxhoofden Wit en Bruin Bier—Porter Bier in Flesschen—Madera Wyn in do.—Rynsche Wyn in do.—Mineraal Water in Kruiken—Medoc Wyn en Petit Bourgogne in Flesschen—Gekookt en Raauw Lyn Olie in Pullen—Gezoute Hollandsch Vleesch in vaatjes—Gezoute Hollandsch Spek in do,—Pekel Worst in do.—Pekel Saucysen in do.—Gegoten Kaarsen—Smeer do.—Neuremburgsche waren—Spiegels en Spiegeltjes—Kaneel—Hysant Thee in kwart kistjes—Champoug do. in do.—Kelders Genever op Zwarte Bessen—Osse Tongen en Saucisses de Bologne—Gepelde Gort in Pullen—Stokvisch—Biet in Vaatjes—Andyven in do.—Amandelen in Flesschen—Vygen in do.—Drooge Goederen, &c.

Den 1sten Mei 1829.

HUWELYKS BEKENDMAKING.

HEDEN zyn de geboden aangeteekend van JOHANNIS JACOBUS OBERGH EN PAULINA PIETERS FERNANDEZ. Zy verzoeken mits deze al hunne Bloedverwanten, Vrienden en Bekenden hiervan kennis te nemen, en maken hun allen bekend dat zy voornemens zyn op den 13den dezer hun huwelyk te laten voltrekken; en bevelen zich aan in derzelver geëerde vriendschap.

Curaçao den 1sten Mei 1829.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laaste.

INGEKLAARD—APRIL.

25.	golet Irena, Hanzen,	Coro
27.	bark Maria [illegible]	[illegible]
	golet Del Carmen, Schotborgh,	Porto Rico
	—— Anna, Raven,	Aruba
29.	—— Courons, Winfeld,	St. Eustatius

MEI.

1.	—— Amable Lucia, Diedenhoven,	Porto Rico
	—— Maria, Rotjes,	La Guayra
	bark Charles, Levreau,	Guadeloupe

UITGEKLAARD—APRIL.

25.	golet Dorothea, Nicolaas,
27.	—— Iliët, Jones,
28.	—— Mary, Palm,
	brik Stranger, Stow,
29.	golet Abeona, Dammers,
	—— Felis, Pertilio,
30.	—— Irena, Hanzen,

Met leedwezen moeten wÿ heden vermelden dat in den nacht, tusschen den 28sten en 29sten April ll. Z. B. M. Schip *Barham*, gekommandeerd door den kapitein Sir John Lewis, op deszelfs overtogt van La Guayra naar deze haven, gestrand is op het Zuid Oost punt van Bonaire. Het is het vlag schip van Z. E. den Vice Admiraal Charles Fleeming, Opperbevelhebber der Britsche zeegmagt op de West Indische station, en heeft aan boord Mevrouw Fleeming. Op Donderdag des voormiddags kwam eene boot van Bonaire alhier aan, om ons gouvernement van het ongelukkige voorval te berigten. Dadelÿk na de aankomst van gemelde boot vertrok Z. M. brik de Courier, gekommandeerd door den kapitein luitenant Van der Straten, om de noodige hulpe te verleenen; en Z. M. korvet de Pallas, gekommandeerd door den kapitein luitenant Van de Velde, vertrok op den volgenden morgen tot hetzelfde einde. Wÿ hopen dat het vaartuig zonder veel schade zal gered worden.

Wÿ lezen in de St. Christopher Courant van den 14den April dat de Paus Della Genga of Leo de 12de, op den 10den Februarÿ te Rome gestorven is, na eene regering van weinig meer dan vÿf jaren. De bÿzonderheden van het leven en karakter van Zyne Heiligheid zullen wÿ in de volgende Courant mededeelen.

Wÿ hebben van onzen correspondent te Coro een Supplement van de 'Gaceta de Colombia' ontvangen, gedagteekend Maracaybo den 14den April. Het behelst een aantal officiele berigten wegens den oorlog tusschen Columbia en Peru en het ophouden van den burger oorlog van Pasto. Het eerste bulletin is eene mededeeling door den Secretaris van den Bevrÿder President José de Espinar aan den Minister van Oorlog, gedagteekend hoofd-kwartier te Berruecas, den 6den Maart 1829, waarin wordt gemeld dat de provintie Pasto, die op den 8 December van laatstleden jaar gekapituleerd had aan de troepen der oproerlingen, bÿ eene akte, het nationale gouvernement en het gezag van den Bevrÿder President erkend heeft. De troepen welke de stad Pasto bezetteden, hebben tevens zich aan die akte onderworpen. Men roemt veel op deze verzoening, welke aangemerkt wordt als een einde van den burger oorlog in Columbia.

Ten gevolge van deze gelukkige gebeurtenis zou de afdeeling troepen van Cordova op dien zelfden dag vertrekken om Pasto te bezetten en ooggetuigen te zÿn der door het leger van het zuiden behaalde overwinning of om alle wanorder voortekomen, welke voor het oogenblik de rust van gemeld departement mogt verstoren.

Ook is men van gevoelen dat deze verzoening de voorlooper zal zÿn van eenen eervollen en duurzamen vrede welke weldra van het gouvernement van Peru zal verkregen worden.

Het tweede Bulletin is eene mededeeling van den Generaal José Maria Obando aan den Secretaris van den Bevrÿder, gedagteekend de Vesting van Matebajoi, den 5den Maart 1829. Hÿ schrÿft dat hÿ drie officiele depechen ontvangen heeft, betreffende de gemelde verzoening en een dekreet van den Bevrÿder van den 2den Maart, welke hÿ voor den Gouverneur van de provintie ter publiekmaking en uitvoering gezonden heeft; en wenscht hem geluk met het ten einde brengen van eenen vernielenden en bedroevenden oorlog, waardoor de linie van Juanumba veilig gemaakt wordt voor den doortogt van het leger tegen Peru.

Het derde is een brief van José de Espinar, Secretaris van den Bevrÿder, aan den Minister van Oorlog, vermeldende de aankomst te Pasto van den Bevrÿder President op den 5den Maart, in welke stad hÿ met zeer veel eerbewÿzen en hartelÿke blÿdschap is ontvangen geworden. De gezagbebbenden, bevelhebbers, ambtenaren, korporatien en alle andere aanzienlÿke ingezetenen hebben den eed van gehoorzaamheid aan het nationale gouvernement en eerbied voor den Bevrÿder vernieuwd.

Vervolgens vinden wÿ eene proclamatie van den Generaal Antonio José de Sucre, Opperbevelhebber des legers van het Zuiden dd. 28sten January 1829. Hÿ maakt aan zÿne soldaten bekend dat het gouvernement hem met het oppergezag der departementen van het Zuiden vereerd heeft; dat hÿ aanvankelÿk geweigerd heeft dien post aantenemen en uit zÿne afgezonderde levenswÿze te gaan, om dat de Republiek in geen gevaar was, maar thans dat buitenlandsche vÿanden derzelver grenzen overgetrokken zÿn, vindt hÿ zich genoodzaakt den post te aanvaarden. Hÿ vervolgt aldus:—

"Columbianen!—*Een eervolle vrede of eene luisterrÿke overwinning* is noodzakelÿk voor de nationale waardigheid en de rust der volkeren van het Zuiden. Den vrede hebben wÿ den vÿanden aangeboden; de overwinning is in uwe lanzen en bajonetten. Eene overwinning meer of min zal zeer weinig de beroemdheid van uwe heldenbaden of den luister van uwen naam vermeerderen; maar zÿ is noodzakelÿk, om den glans van uwe wapens niet te verduisteren." Verders moedigt hÿ zÿne soldaten aan door hunne behaalde overwinningen op verscheidene plaatsen optenoemen.

Dan vinden wy eene zeer merkwaardige mededeeling van meergemelden Secretaris van den Bevryder, welke wy in haar geheel zullen geven.

Republiek van Columbia.—Algemeene Secretarie van *Z. E.* den Bevryder.—Hoofd-kwartier te Pasto, den 9den Maart 1829.

Aan Z. E. den Minister van Oorlog.

Myn Heer!

Ik heb het genoegen Uwe Excellentie hierby toetezenden de oorspronkelyke mededeeling, welke de Bevryder President heeft ontvangen van den Gouverneur der provintie Imbabura. Uit dezelve en uit de officiele berigten van Z. E. den Generaal Sucre, zal Uwe. Excellentie bemerken,

Eerstelyk, dat twee battaljons Peruanen, (1,300 man sterk) op den 12den February te Saraguro, volkomen verslagen zyn geworden door twintig soldaten van Yaguachi.—Byna al de artillerie van hun leger en eene menigte bagagien zyn veroverd geworden, en boven alles zyn hunne troepen geheel gedemoedigd.

Tweedens, dat de afdeeling Peruaansche troepen onder het bevel van Generaal Plaza, een volkomen neerlaag geleden heeft op den 27sten February te Portete, blyvende de gemelde Generaal, bykans al zyne hoofd officieren en ontelbare manschappen krygsgevangen en eene menigte krygsbehoeften in onze handen.

Derdens, dat Generaal La Mar zich te Jiron bevond met vier battaljons en vyf eskadrons, zynde het overschot van 7,600 man, waarmede hy in Colombia gevallen is.

Men moet de tweede overwinning bepaald door onze troepen als beslissend beschouwen, waarom het niet vreemd zal zyn, dat men op dezen dag een enkeld man welke behoord heeft tot het aanvallende leger, gewapend tegen ons aantetreffen.

Hierby voeg ik eenige andere mededeelingen welke die berigten bevestigen en bewyzen dat de Peruanen in onderhandelingen hebben getreden slechts met oogmerk om tyd te winnen ter vernieling van Columbia, die zich opregtelyk verleend tot verdragen van vrede en vriendschap.

Ik heb de eer te zyn,

JOSE DE ESPINAR.

Indien dit verhaal naar waarheid is dan herleven in Columbia de helden van Sparta en Oud Griekenland. De namen dier twintigtal helden van Yaguachi verdienen dan te pryken in de geschiedenis zelfs boven die der helden van Thermopyle en Marathon.

Uittreksel van eenen brief gedagteekend Saba, den 21sten April 1829.

"De oorlogs brik Valk, gekommandeerd door den kapitein Van Es, nam op onze reede eene Buenos Ayresansche gewapende brik en een schip, den prys van deze brik, en vertrok met deselven naar Suriname.—De kaper en hare prys kwamen alhier ten anker en aangezien wy geene militaire magt hebben, zond de kommandant een vaartuig naar St. Eustatius om den Gouverneur van gemeld eiland daarvan kennis te geven.—De Valk aldaar zynde, stevende naar Saba en nam zonder tyd verwyl bezit van die vaartuigen."

Uittreksels uit 'The Saint Christopher Advertiser' *van den 14den April ll.*

De *Nocton* Pakket, na eenen overtogt van 43 dagen van Falmouth naar Barbados, is op *Zondag* avond alhier aangekomen met onze tweede February post, brengende de tyding uit London tot den 20sten; en wy hebben ontvangen met de *Penelope* de *Glasgow Courier* tot den 24sten en Londensche berigten tot den 21sten.

Ons privaat Correspondent schryft ons hetgeen volgt:

"Londen, Feb. 19.

"Er is niets belangryks van den oorlog. De Sultan is druk bezig zyne vloot uitterusten om de overmagt te krygen in de Zwarte Zee. Er worden vele oorlogs toebereidselen wederzydsch gemaakt en alles schynt te voorspellen dat de aanstaande veldtogt beslissende uitkomsten zal geven. De berigten uit Frankryk beweren dat de keizer door middel van de geallieerde mogen|heden zoodanige voorwaarden aan de Porte heeft doen voorstellen, welke tot eene algemeene bevrediging kunnen leiden.

"Niets wordt hier gedacht of gesproken dan de Katolyke Bill van onvermogenheid welke staat te voorschyn te komen. De Bill voor de suppressie van onwettige byeenkomsten zal waarschynelyk op Woensdag de koninglyke bekrachtiging erlangen.

"Men beweert stellig dat ons gouvernement berigten uit Brazilië heeft ontvangen, welke geene hoop geven dat het geschil tusschen Don Pedro en Don Miguel vereffend zal worden; dat ten gevolge van dien er bevelen gezonden zyn voor ons eskader te Terceira om terug te gaan en niet langer de uitgewekenen van daar aftehouden; en dat het Engelsche gouvernement zich thans heeft voorgenomen om niet te bemoeijen met de hangende verschillen tusschen de leden van het Huis van Braganza.

"Intusschen gaat Don Miguel onvermoeid voort met zyn stelsel van gevangenneming, verbeurd-verklaring en verbanningen; maar onze private brieven van dezen morgen melden dat alles aldaar eene omwenteling voorspelt. De militairen patrouilleren gedurende den dag door de straten en het garnisoen heeft bevel ontvangen om zich alle oogenblikken gereed te houden. Het is hoogst onmogelyk dat zulk een toestand van zaken langer kan blyven bestaan.

"Spanje is ook niet gansch rustig, een klein oproer heeft plaats gehad in de Asturias, waar eene guerilla bende onder het bevel van een' ouden aanvoerder de wapens heeft opgenomen; maar aangezien de krygsmagt van het gouvernement sterker is, zullen zy welras bedwongen worden. Men wist ook niet wat het oogmerk van het oproer was.

"Het is echter zeer waarschynelyk dat het gouvernement van Spanje eene poging zal doen om een gedeelte van deszelfs domeinen in de nieuwe wereld te heroveren. Onze brieven uit Cadix melden dat er toebereidselen gemaakt worden om twee fregatten uitterusten tot het convoyeren van eene nieuwe krygsmagt omtrent 6,000 man sterk, bestemd naar de Havana. Het Spaansche Cordon Sanitaire is niet terug getrokken van vóór Gibraltar, doch men verwachtte dat zulks op den 12den dezer zal plaats hebben.

"Het schynt dat er onderhandelingen bestaan tusschen den Dey van Algiers en den Koning van Frankryk, met oogmerk om de tusschen deze mogendheden bestaande verschillen te vereffenen.

"De blokkade van Tangiers is opgebroken door de Engelsche zeemagt, ten gevolge van ontvangene orders van huis; en de Konsulaire vlag is weder opgeheschen geworden."

It is our painful task this day to state that on the night between the 28th and 29th April last, H. B. M. Ship *Braham*, capt. Sir John Lewis, on her passage, it is said, from La Guayra to this harbour, struck on the shoals at the South East point of Bonaire. She bears the flag of Vice Admiral the Hon. Charles Fleeming, Commander in Chief of H. B. M. naval forces on the West Indian station, and has on board Lady Fleeming. A boat was despatched from Bonaire to acquaint this government of the melancholy accident, and arrived here on Thursday at noon. H. M. Ship Courier, capt. Van der Straten, sailed immediately after the arrival of the boat to give the necessary assistance, and H. M. corvette Pallas, capt. Van de Velde, sailed on the following morning for the same purpose. We hope that the vessel will get off without much damage.

Extract of a letter dated Saba, 21st April 1829.

"The Dutch man of war brig Falck, captain Van Es, took from our road, on the 6th of this month, a Buenos Ayrean armed brig and a ship, prize to this brig, and sailed with them for Suriname. The privateer and her prize anchored here, and we having no forces, the commandant dispatched a vessel to St. Eustatia for the purpose of acquainting the governor of that island of them arrival. The Falck being there at that time came down and took possession of them without any delay."

COLOMBIA.

Extract of a Supplement to the 'Gaceta de Colombia,' dated Maracaybo, the 14 April.

TERMINATION OF THE CIVIL WAR IN COLOMBIA.

Republic of Colombia. Secretary General of H. E. the Liberator. Head-quarters at Berruecas the 6th of March 1829.

To the Minister of War.

Most Excellent Sir!

The camp where the ignonimous capitulation had been celebrated between the city of Pasto, and the dissident troops, on the 8th of December last, witnessed yesterday the reconciliation by which the national government and the authority of the Liberator President have been again recognised, by the province of Pasto and by the forces which occupied the same. By this act the civil discord has been terminated; a part of the invincible territory of the Republic, which unfortunately had been distracted from the general system, has been restored to her; the ties of union and fraternity which subsisted between its members have been more closely straitened; the noble and generous character of a free people has been unfolded; and a new example has been given of the becoming dignity and frankness of a just, firm and humane government.

The copy which I have the honor to transmit your Excellency, is a proof of the honorable termination of the civil war.

In consequence of which the division of Cordova departs this same day to occupy Pasto, to be spectators of the triumph gained by the army of the South or to repair any mischievous event, which may for the moment disturb the tranquility of the said department.

I congratulate your Excellency, the Council of Ministers and the whole Republic for the pacific termination of our civil dissentious.

It is undoubtedly the precurser of the honorable and lasting peace which we will obtain from the Government of Peru.

I have the honor to be,

JOSE DE ESPINAR.

Republic of Colombia. Comandancia de armas of the province of Pasto. Castle of Matabajoi the 5th of March 1829.

To the Secretary General of H. E. the Liberator President.

Sir!

Colonel José Ilario has delivered me, this day, three of your official despatches. These documents together with the decree of H. E. of the 2d inst., I have remitted to the Governor of the province for their publication and fulfillment. This occurence gives you, Sir, and myself an opportunity

to congratulate ourselves for the termination of a destructive and sorrowful war, and leaves the road clear and the line of Juanumba disengaged, so that the army may continue its march freely.

This is Mr. Secretary a happy event for me to repeat to your honor the feelings of the most distinguished consideration, and high respect with which I remain

Sir!

Your Obedient Servant,

JOSE MARIA OBANDO.

Republic of Colombia. Secretary General of H. E. the Liberator. Head-quarters at Pasto the 6th of March 1829.

To H. E. the Minister of War,

Most Excellent Sir!

H. E. the Liberator President arrived in this city yesterday at noon, where he has been received with demonstration of candour rejoicings. The authorities, the chiefs, the public functionaries, the corporations and other respectable citizens have renewed their solemn protestation of obedience to the national Government and of respect the person of H. E A perfect reconciliation has blotted out even the memory of the past. It seems that the whole is animated with the same and great interest—the destruction of the lasting enemies of Colombia.

I have the honor to be, &c.

JOSE DE ESPINAR.

A proclamation of General Antonio José Sucre, Supreme Chief of the Departments in the South, appears inserted in the same paper, directed to the army under his orders in which he tells them, that although the Government had honoured him with the first command some time back, he had refused accepting it, as he saw there existed no danger by which the Republic was threatened, which could induce him to abandon his private quiet living; but seeing now that the Republic was invaded by a foreign enemy, he had resolved upon entering into the duties of his office. He reminds them of the numerous battles gained by the Colombians, in order that they may fulfil the duties they owe to themselves, the country and to Bolivar.

In an official communication he mentions under date of the 24th February that 20 men of Yaguachi had dispersed two battalions consisting of 1,300 men of the enemy, taking from them their provisions, most of their artillery and ammunitions and much of their baggage. Afterwards under date of the 27th February he communicates in an official manner that the army of Narancai, (three battallions and one squadron strong) had attacked at Portete, a Peruvian division under the orders of General Plaza, and that after two hours engagement, it was completely routed, having taken as prisoners General Plaza and most of the officers, amunitions, armament, &c., but he does not mention what force Plaza had under him. He confesses to have had many of his troops wounded, but very few killed, and that General La Mar, the Peruvian commander in chief, was at Jiron, in communication with Guayaquil, with four battallions of infantry and five squadrons of cavalry under him, which he had determined upon attacking.

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, FEB. 13, 1829.

ROMAN CATHOLIC RELIEF BILL.

The following account, derived from a source on which we can place reliance of the most important of the provisions of the intended bill for the removal of the disabilities affecting his Majesty's Roman Catholic subjects which have yet been determined on, may not be unacceptable to our readers:—

1. All public stations, offices, and dignities (including of course the right to sit in both houses of parliament), with *one* or *two* exceptions, to be thrown open to Catholics.

2. A clause will be introduced to prevent Catholic members of either house from taking a part in, or voting on any measures relating *exclusively* to the affairs or privileges of the Protestant church as by law established. The framing of such a clause is found exceedingly difficult; and up to this moment the endeavours to overcome the difficulty have not been attended with success.

3. *All* the Catholic clergy of *all* ranks are to be paid by the government; but it is not intended that the crown should have any power of interference with their spiritual concerns, or take any part in the appointment of the clergy, beyond this—that, on the election of a bishop, his name is to be submitted to the government for the approbation of the crown, when, if it should happen that the bishop so elected is not approved of, then the crown may withhold the salary of the individual prelate in question. With respect to the inferior clergy, they are not to be interfered with in any way whatever, but to draw their allowance subject to no limitation.

These, we have reason to believe, are the only points hitherto agreed on. It is certainly intended that there shall be a provision, raising the qualification of the freeholders to 20l.; but whether this provision shall be an integral part of the bill for removing the disabilities, or a separate measure, we cannot learn. We think it ought unquestionably to be kept quite distinct from the general bill; because many of the most strenuous of the supporters of government, both ministerial and opposition, may have doubts as to the expediency of this measure, and by coupling it with the other the success of both may be endangered.—*Morning Chronicle.*

FEBRUARY 16.

FRENCH PAPERS.

(From the *Messager des Chambres*, dated Feb. 11.

Constantinople, Jan. 10.—Tahir Pacha, who commanded the division of the Turkish fleet in the Strait, has been removed from his office, and recalled to Constantinople, because on the elevation of Papudischi Mahomet to the dignity of Captain Pacha, to which he thought himself entitled by services of longer standing and more distinguished, that officer indulged in the expression of indiscreet complaints.—He has been replaced by the Patrona Bey, or Vice Admiral of the fleet. The weather begins to improve, and the Sultan takes advantages of it to enjoy the pleasures of the chase in the environs of San Steffano and Ponte Picolo. He seems to have again taken a liking to this diversion, which he had given up for many years

(From the *Gazette de France*, dated Feb. 12.)

Paris, Feb. 12.—The Chamber of Peers is to meet to-day or to-morrow to receive official communications of the government. The ministers will present a project of law on the book trade, and another on duelling.

It is affirmed that two motions to resume the impeachment of the ministers have been made in the Chamber by Messrs. Labbey de Pompiere and Eusebe de Salverte. They will be developed in a secret committee.

GERMAN PAPERS.

Vienna, Feb. 1.—The Greek Bee of the 8th December contains a letter from the President of Geece to the Panhellenion, in which, after touching on the reasons that hindered the convocation of the National Assembly in April last, as had been intended, and at any subsequent time, he announces that the moment is now come when this long desired measure may be carried into effect. The Panhellenion is to prepare all the measures that are necessary for the purpose, and among other things to determine the manner in which those provinces are to elect their representatives, which, on account of the war have not yet been completely organised.—*Austrian Observer, Feb.* 2.

Brunswick, Jan. 26.—For some days past the curiosity of the public has been greatly excited by a report that his Serene Highness the Duke has ordered a general arming of the country, which is to include all the male inhabitants from the age of 18 to that of 50 years, without exception.—We also hear of an addition of two regiments to our regular force, of the purchase of arms, &c. Nay, it was reported, that an ordinance on the subject has already been signed, though the ministers objected to it. Of course these reports are accompanied with the most absurd exaggerations. However, as there is nothing connected with general policy to call for these military preparations, the public presume that (if there is really any truth in them they must be ascribed to the differences with Hanover, respecting which a new memorial of our government is said to be in the press; though on the other hand it is affirmed, that all the German courts have advised our sovereign to a reconciliation with his august uncle.

The following curious story is told of an old lady living in Buckinghamshire. Some time ago the husband of this ancient dame died without making his will; for the want of this very necessary precaution his estate would have passed away from his widow, had she not resorted to the following expedient to avert the loss of the property.—She concealed the death of her husband, and prevailed upon an old cobler, her neighbour, who was in person somewhat like the deceased, to go to bed at her house and personate him, in which character it was agreed that he should dictate a will, leaving the widow the estate in question. An attorney was next sent for to draw up the writings. The widow, who on his arrival appeared in great affliction at her good man's danger, began to ask questions of the pretended husband calculated to elicit the answers she expected and desired. The cobler, groaning aloud, and looking as much like a persongoing to give up the ghost as possible, feebly answered, "I intend to leave you half my estates, and I think the poor old shoemaker who lives opposite is deserving the other half, for he has always been a good neighbour." The woman was struck at receiving a reply so different to that which she expected, but dared not negative the cobler's *will* for fear of losing *the whole* of the property, while the *old rogue* in bed (who was himself the poor old shoemaker living opposite), laughed in his sleeve, and divided with her the fruits of a project which the widow had intended for her sole benefit.—*Bucks Gazette.*